Земля вся синя, ніби апельсин,
Оман уже нема, слова правдиві,
Вони вже не співати нам дають,
А тільки розумітися в обіймах.
Шаленці — і міцний кохання потиск,
Вона — й її уста злились з моїми,
Всі усміхи, всі таємниці,
Й одіння того поваб зримий,
Що вкрило голизну її.

Вже оси зелено цвітуть,
В ранкової зорі на шиї
Виблискує намисто вікон,
Під крилами сховалось листя;
Всі ласки сонячні — твої,
І сонце геть по всій землі

Верстає шлях твоєї вроди.